

[Ole Henriksen]

rivning af ikke-anvendelige bygninger. Forslag 3 går ud på lovliggørelse af alle fredede og bevaringsværdige bygninger med brug i den udstrækning, det er foreneligt med fredningsbestemmelserne; resten nedrives. Der er sat forskellige beløb på; det første forslag er det dyreste. Efter forslag 1 kan alle nuværende beboere blive boende, forslag 2 betyder, at en stor del må flytte, og forslag 3 betyder en rømning af hele området. Altså skal vi arbejde – og det vil SF arbejde for – at få et flertal for forslag nr. 1. Beløbet er i virkeligheden rørende lavt, så dette her er et spørgsmål om den socialdemokratiske vilje, ikke mindst fra overborgmesterens side, til at gå ind i dette arbejde.

Ved gennemførelse af lovliggørelsesarbejdet bør oprettes det størst mulige antal arbejdspladser for Christianias egne beboere. Beboerne bør sikres mindst den samme indflydelse på forandringerne, som er indeholdt i lejeloven og byfornyelsesloven.

Mens regeringen har smølet og Københavns kommune fortsat har vist vrangvilje, har Christianias befolkning arbejdet for at opfylde folketingets vedtagelse; bl.a. har man arbejdet på at få lovliggjort værtshusdriften. I foråret 1983 ansøgte 8 restauranter om godkendelse af, at der blev udstedt en fælles bevilling til et værtshusråd. Ansøgningen var udarbejdet i forståelse med Københavns politi; Københavns kommunes beværterbevillingsnævn kunne imidlertid ikke anbefale, og landsbevillingsnævnet afslog derfor.

Nu har christianitterne udarbejdet et nyt forslag, der skulle sikre, at der er juridiske personer bag forslaget, således at politiet har noget at holde sig til. Vi skal stærkt anbefale, at kommunen nu siger ja. Det vil samtidig løse momsproblemet, og det vil også løse nogle af de problemer, der har været nævnt heroppefra før. Bliver forslaget vedtaget, er det et vigtigt skridt i retning af den lovliggørelse, der lå i folketingets vedtagelse, og som helt klart indebar, at der skulle tages hensyn til de særlige vilkår for virksomhedsdrift, arbejdspladser og sociale forhold, der gælder i fristaden.

Selv om det skulle lykkes at løse nogle af de her nævnte problemer, står stadig mange uløste sociale problemer tilbage. Det må være en oplagt opgave for en socialminister, der ønsker at gå nye og mere private veje i socialforsorgen, at yde den brede indsats over

for de grupper i Christiania, der har særligt behov, bl.a. ved at yde støtte til et rådgivningskontor, der kan støtte og yde aktiv hjælp til de særligt truede grupper. Her kan man henvise til bistandslovens § 135, som kan anvendes her.

Som i det øvrige samfund vokser også i Christiania de sociale problemer, men imidlertid er der stadig både en varme og en medleven og en kreativitet at bygge på derude, som bør støttes.

Endelig om politiets og især uropatruljens adfærd i Christiania. En retsgruppe i Christiania følger nøje med i de overgreb, der sker; der er mange horrible eksempler. Der er sendt klager til bl.a. justitsministeriet, og det er oven i købet lykkedes for christianitterne at vinde et par retssager om ulovlig indtrængen og ransagning. Der har flere gange været både norsk og svensk politi med, hvad der kan fremkalde det spørgsmål, hvilke regler norsk og svensk politi arbejder efter, når de bevæger sig med det danske politi ude i Christiania. Der er helt mangel på proportion i de razziaer, der ustandselig laves i Christiania. Når man har så travlt med at fastslå, at landets almindelige love gælder i Christiania, er det efter SFs mening lige så vigtigt at fastslå, at retsplejeloven også gælder for politiet i Christiania, og i øvrigt, at christianitterne skal behandles som almindelige mennesker og som borgere i København.

Lone Dybkjær (RV):

Udgangspunktet for behandlingen af Christianias forhold må nødvendigvis være det meget enkle, som i virkeligheden også forespørgeren var inde på, nemlig at Christiania eksisterer og nu har levet sit særlige liv på godt og ondt derude i mere end 10 år. 900–1.000 mennesker har fundet en bopæl, et sted at være, og for nogles vedkommende en arbejdsplads i Christiania.

For 2 år siden drøftede vi jo, som flere af ordførerne har været inde på, Christiania med baggrund i Møller & Grønborgs rapport om Christiania, og jeg skal ikke gentage alt, hvad mit partis ordfører, hr. Dræbye, sagde på daværende tidspunkt, men blot resumere et par af konklusionerne, fordi en hel del jo desværre stadig er aktuelt.

Hr. Dræbye sagde dengang: en rømning er uacceptabel, fordi den ikke indebærer nogen